decipe ꝓprimum ꝑ mercatões dictum eſt aliqͥter do-
minica.iij.poſt ephie.f.j.D.G. Eſt tñ notandum ꝙ ꝑ
multa mala mercatores ꝓximum decipiunt. Primum
malum eſt vendere q̃nto carius poñt ⁊ emere q̃nto vilꝰ
pñt. Illud malum excludit verbum dei a negociatorib ꝫ
⁊ facit eos ydolatras eſſe. Ex quo eñ aliquis nullum re
ſpectum hꝫ ad deum vel ad ſupnam charitatem in ſua
negociatõe ipm̃ ſeruitium q̃dem qđ deberet deo impẽ
dere diuitijs impendit qđ ydolatrie eſt. Quia dic̃ apl's
ad Ephef.v. Auaricia eſt ydolorꝫ ſeruitꝰ. Secđm ma-
lum eſt mendacium. quia dicit Crif. di.lxxxviij.c. Ejj-
ciens. Mercator ſine piurio ⁊ mendacio eſſe non põt.
De hoc legiẗ ꝙ erant duo mercatores q̃ int̃ cetera pctã
ꝯfeſſi ſunt duo genera pctõꝝ.ſ.mendacium ⁊ piurium
dicẽtes. nihil pene emere vel vẽdere nõ poſſumꝰ: quin
oporteat nos mentiri vel piurare. Quib ꝫ ſacerdos. iſta
peccata g̃uia ſunt. a ſaluatore ꝗ ꝓhibita cum dixit. Sit
ſmo vr̃ eſt eſt. non nõ. Rñderunt. Non poſſumꝰ hoc
in negociatõib ꝫ nr̃is cuſtodire. Ait ſacerdos. vtimĩ ꝯſi
lio meo. Sicut mercatum vr̃m dare vultis ſic ⁊ laudate
Et ꝓmiſerũt ꝙ tentare vellent vno anno. Sꝫ impedi-
ente ſathana q̃ ſaluti hominũ aduerſaẗ pene anno illo
nihil vendiderũt vel vendere potuerũt. Reuerſiq̃ꝫ an
no reuoluto ad ꝯfeſſorem dixerũt. Obedientia huiꝰ an
ni multum nobis dannoſa fuit. homines a nobis de-
fluunt. nec aliq̃d ſine iuramento vendere poſſumus.
Tunc ſacerdos. nolite timere q̃ꝛ tentatio dyabolica eſt.
Firmi tenete in corde vr̃o ꝙ nulla aduerſitas: nulla pau
pertas a tali ꝓpoſito vos auertat. ⁊ dñs vos benedicet.
Promiſerũt ei dño inſpirante. q̃ꝛ cuſtodire vellent om
nib ꝫ dieb ꝫ vite ſue. ⁊ ſi oporteret eos mendicare. Mira
res. Statim dñs immiſſam tentationem ꝯpeſcuit. ⁊ ce
perunt eos homines plus q̃ꝫ ceteros mercatores freq̃n
tare. Factiq̃ꝫ ſunt in breui ita diuites vt mirarenẗ. Re
uerſi ſunt ad ꝯfeſſorem gratiaſq̃ꝫ egerũt. ¶ Terciũ ma-
lum quo decipiũt mercatores ꝓximum: eſt furtum. q̃ꝛ
furta fiunt p̃cipue ꝑ fraudes q̃s faciunt circa ſtateras
pondera ⁊ menſuras. ⁊ hoc tripliciẗ. Vno mõ cum q̃s
hꝫ diuerſa pondera: ⁊ diuerſas menſuras. ⁊ vendit ad
minorem. ⁊ emit ad maiorem. De quo Prouer.xx. Ab-
ominatio eſt apud deum pondus ⁊ pondus. ſtatera
doloſa non eſt bona. Secđo cum q̃s hꝫ iuſtam menſurã
⁊ iuſtum pondus ⁊ male inde menſurat vel ponderat.
ſicut faciũt caupones q̃ menſuram implent ſpuma. de
hoc Leui.xix. Ego dñs deus vr̃ nolite inique aliq̃d fa-
cere in iudicio ⁊ in pondere ⁊ in mẽſura. Statera iuſta
⁊ eq̃ ſint pondera. iuſtus modiꝰ ſextariꝰ. Ego dñs deꝰ
vr̃. Ideo cum loq̃reẗ de menſura bis: ſe dixit dñm. vt ti
meãt in eis fraudem facere cum ſcirent ſe hr̃e dñm quẽ
nulla poſſit fraus latere. Tercio mõ cum q̃s ꝓcurat vt
res q̃ ad pondus dꝫ vendi ponderoſior ſit. vt faciũt illi
q̃ lanam madefaciunt. ¶ Quartum malum qđ abun-
dat in mercatorib ꝫ eſt ꝙ cariꝰ vendunt ꝓpter dilationẽ
qđ eſt ſpẽs vſure palliate. vt ſup̃ eſt p̃dictum. ¶ Quin-
tum ꝙ vnum oñdunt ⁊ aliud vendunt. ¶ Sextum eſt
ꝙ vicia celant. vt faciunt qui equos viciofos vendunt.
¶ Septimum eſt ꝙ loca tenebroſa querunt ⁊ eligunt.
vel aliter ꝓcurare ſolent vt venalis res appareat alte-
riuſmodi q̃ꝫ ſit. ſicut in mercatorib ꝫ accidit q̃ tenebras
faciunt in locis in quib ꝫ dñt pannos vendere. in q̃ oñ-
dunt ſe eſſe filios tenebraꝝ. Ideo merito dicet eis dñs
Math.xxij. Proijcite eos in tenebras exteriores. Iſtaſ
omnes fraudes ⁊ deceptiones ꝓhibet hic apl's cum di
cit. Neq̃ꝫ circũueniat aliq̃s frẽm in negocio. Et ſubdit
penam illius di. Qm̃ vindex eſt dñs. de his omnib ꝫ.ſ.
Vgrauiter puniendo. Vbi nota q̃ hic decipiũt ꝓximos
vt dictũ eſt a deo duplici pena puniunẗ. ¶ Prima eſt
tꝑalis: ⁊ eſt pauꝑtas. Quia dicit poeta. De male q̃ſitis
gaudet vix tercius heres. Ideo dicit hic dñs Michee.
vj. Nunq̃d iuſtificabo ſtaterã impiam de ſaccello pon
dera doloſa: q.d.non. Et ſequiẗ pena pauꝑtatis: Tu ſe
minabis: ⁊ non metes. ⁊ calcabis oliuam. ⁊ non vnge-
ris oleo. Et ẽ pena temꝑalis vite breuitas. Deut.xxv.
Non habebitis in ſacculo diuerſa põdera maius ⁊ mi
nus. non erit in domo tua modius maior ⁊ minor. pon
dus habebis iuſtum. ⁊ modiꝰ equalis ⁊ verus erit tibi.
vt multo viuas tp̃e ſuꝑ terram quam dñs deus dede-
rit tibi. q.d. ex ꝯ̃rio. Si hoc non feceris vitam tuam ab-
breuiabis. q̃ꝛ abominabiẗ eum dominus q̃ fecerit hec.
¶ Secunda pena q̃ vindicat dñs eſt ſpũalis. que tan-
giẗ Michee.vj. Adhuc ignis eſt in medio impij ⁊ the-
ſaurus iniq̃tatis ⁊ menſura minor plana erit. vbi dicit
glo. q̃ntum menſure ſubtrahiẗ. tantum ire ⁊ offenſio-
nis acq̃riẗ. Et cum ſit ſcriptum. Sap̃.xj. Per que quis
peccat ꝑ hec punieẗ. ⁊ cũ in ſtatera peccent tales in ſta-
tera beati Michaelis punienẗ. ⁊ eternaliẗ ꝯdemnanẗ.
Pro ꝯcluſione legiẗ in annulo.ca.xiiij.c. Veniens qui
dam vir ſanctꝰ ad quandam tabernam vt vinum eme
ret. q̃ videns malam menſuram de q̃ ſempꝰ hoſpes fie-
bat pauꝑior: dixit ei. Fode iuxta clepſedram. Fodiens
igiẗ inuenit bufonem maxime q̃ntitatis guttas ⁊ ſpu-
mam cadentes aperto ore accipientẽ. Quod vir ſanctꝰ
cernens ait hoſpiti. Nunc cognoſce quõ male acq̃ſita
tua bona ꝯſumunẗ.

¶ Dominica ſecunda in q̃dragesima. Sermo.

Ecce mulier chananea a
finib ꝫ illis egreſſa clamabat dicens. Miſere-
re mei dñe fili Dauid. filia mea male a demo-
nio vexaẗ. Math.xv. ⁊ Marc.vij. Dicunt exꝑti naute
ꝙ nauis tutiꝰ ferẗ ⁊ natat in aqua amara q̃ꝫ dulci aqua.
Et hoc ideo eſt. q̃ꝛ quanto aqua eſt groſſior tanto naui
gatio ſecurior. Sꝫ q̃ꝛ aqua amara ſiue ſalſa: vt eſt aqua
maris eſt groſſior ⁊ grauior q̃ꝫ dulcis. ideo ad nauigan-
dum eſt tutior. Quia legiẗ ꝙ in mari paleſtine mortuo
nihil ſubmergiẗ. ~~Moraliter~~ Per nauem intellige vitam
humanam. vt dixi ſup̃ dñica infra octauam ephie.f.j.
L.C. Sed ꝑ aquam maris intelligiẗ tribulatio homĩs
vt ſup̃ dñica.iij. poſt ephie.f.ij.D.D. Ideo ſicut ferẗ
tutius nauis in aquis mariſ. Sic certe tuta eſt vita hu-
mana aut anima in aq̃s tribulatõnis. q̃ꝛ hꝫ ſecum val-
de prudentem nautam.ſ. xp̄m. qui dicit pſ.xc. Cũ ipſo
ſum in tribulatione: eripiam eum ⁊c̃. Quia ſi homo tri-
bulatus ꝑlicitaẗ ꝑ xp̄m eripiẗ ⁊ finaliẗ glorificaẗ. Sꝫ in
aq̃ dulci humane ꝯſolatõis nauigantes dubitaẗ eñ ne
ꝑeant. Quia dicit dñs Lu.vj. Ve vobis diuitib ꝫ q̃ ha
betis cõſolationem vr̃am. Quod perpendens Dauid
ait in pſ.lxxvj. Renuit ꝯſolari anima mea.ſ. hic in ter-
ris. Sꝫ memor fui dei ⁊ delectatus ſum. Ideo dominꝰ
ꝑmittit vt electi ſui nauigent hic in aquis tribulatiõis
vt eo ſecuriꝰ accedant ad portum celeſtis ꝯſolationis.
vtꝫ Iob.j. Qui tribulatus eſt ꝑmo ꝑ zabeos qui oues
⁊ azinos ſibi abſtulerunt. Secundo ꝑ chaldeos qui ca
melos rapuerũt. Tercio ꝑ ventum turbinis qui q̃tuor
ꝑietes euertit ⁊ pueros occidit. Quarto ꝑ demonem q̃
eum in toto corꝑe vulnerauit. Quinto ꝑ vxorem que
ipm̃ vt deum blaſphemaret incitauit. Ideo dixit Iob
xvij. In amaritudinib ꝫ morabiẗ oculus meus. Sic eti
am ad pñs ꝑmiſit mulierem chananeam tribulari ⁊ ſi-
militer filiam a demonio vexari vt eas ſecurius du ce-
ret ad portum ſalutis. Ideo dixit euangeliũ. Ecce mu-
lier chananea. ¶ In quo ad ſenſum moralem tria tan-
gunẗ. Primo anime purgatio de peccato egredientis.
ibi. Ecce mulier. Secundo dei imploratio deuota miſe
rantis. ibi. Miſerere mei. Tercio. tentatoris tribulatio
dure ꝑſequentis. ibi. filia mea. ¶ Pro quo notandum ꝙ
moraliter ꝑ hanc mulierem intellige animam peccatri-
cem. Quia Anſ.li.vj.c.vij. ponit aliq̃s malas ꝯditões

mulieꝝ que etiaꝫ conueniunt peccatricibꝫ animabus.
¶ Prima ꝙ mulier hꝫ mentis incōſtantiaꝫ ⁊ mobilita
tem. ꝓpt̄ qđ dixit ſapiens q̄rendo Prouer.xxxi. Mulie
rem fortem q̄s inueniet.ſ.que eſſet ꝯſtans in fact̄ ſuis.
Sic etiam anima peccatrix eſt inſtabilis in bono. Iux̄
illud Treno.j. Peccatū peccauit hier̄l'm. ꝓptea inſtabilis
facta eſt etiam labilis ad malum. qđ intelligit̄ ꝑ mobili
tatem. Ideo dr̄ in aut̄. de monachis. §. ſi q̄s igit̄. coll'.j.
Humana natura qđammodo labit̄ ad delicta. de hoc
etiaꝫ dixi ſup̄ feria.iiij. Inuocauit. f.ij. D.F. Sicut eñ
mulier eſt adeo volubilis poſtq̄ ſepe a viro decepta fue
rit. tñ ei credit ⁊ ei ſe ſubmittit. Sic etiam anima pecca
trix inconſtās in bono etiam poſtq̄ ſepe a dyabolo ſe il
luſam ⁊ ꝯfuſam ſentit. adhuc tñ ei credit. ⁊ eius tenta
tioni ꝯſentit. Idcirco aſſimulant̄ Samſoni Iudic̄.xvj.
De q̄ legit̄ ꝙ amauerat mulierem noīe Dalilam. quod
cum audiſſent pncipes Philiſtinoꝝ: venerūt ad eam
dicentes. Decipe eum. ⁊ diſce ab eo in q̄ tantam fortitu
dinem habeat. ꝓmiſerūt ei ſinguli mille centū aureos.
Cui Dalila. dic mihi in q̄ ſit maxima tua fortitudo. ⁊
q̄d ſit quo ligat᷒ rumpe neq̄as. Et ille. Si ſeptem ner
uicijs funibꝫ adhuc humectantibꝫ ligat᷒ fuero. infirm᷒
ero vt ceteri homines. Attulerūt ad eum ſatrape Phi
liſtinoꝝ ſeptem funes vt dixerat. quibꝫ vinxit eum latē
tibꝫ apud ſe inſidijs. ⁊ in cubiculo finē rei expectantibꝫ
Clamauitq̄ʒ ad eum. Philiſtei ſup̄ te Samſon. q̄ ru
pit vincula quō ſi rumpat q̄s filum ſtuppe tortū ſpu
tamine. cum ardorem ignis accepit. Et nō eſt cognituꝫ
in q̄ erat fortitudo. Ad quem Dalila. Ecce illuſiſti me
⁊ falſum locut᷒ es. Saltem indica mihi in q̄ ligari debe
as. Cui ille. Si ligat᷒ fuero nouis funibꝫ q̄ nunq̄ fuerit
in ope. ero alioꝝ hominū fortitudini ſimil'. Quibꝫ rur
ſum Dalila vinxit eum. Et clamauit. Philiſtijm ſup̄ te
Samſon. Qui ita rupit vincula ſicut fila telaꝝ. Et tan
dem dicit Dalila. Quō dicis ꝙ diligis me cum anim᷒
tuus nō ſit mecum. Cūq̄ʒ moleſta eēt ei ꝑ multos dies
aperuit ei veritatem di. Si raſum fuerit caput meū tūc
recedet a me fortitudo. Tunc illa fecit euꝫ dormire ſup̄
genua ſua. ⁊ vocato tōſore raſit caput eius. ⁊ receſſit ab
eo fortitudo. ⁊ tradit᷒ fuit in man᷒ Philiſtinoꝝ. ¶ Sic ⁊
pctōr tammultotiens decipit̄ ꝙ ad man᷒ tortoꝝ infer
nalium tradit̄. Moralr̄. Philiſtijm interp̄tat̄ cadētes
⁊ ſignificat demones q̄ de celo empyreo ceciderūt. Sic
dr̄ Apoc̄.xij. Draco cadens de celo traxit ſecum terciaꝫ
ptem ſtellaꝝ.i. angeloꝝ. Sup̄ quo dic̄ mgr̄ li.ij. diſt.vj.
Q: lucifer nō ſolus cecidit. ſʒ cū eo alij multi q̄ ei in ma
licia ꝯſenſerūt. iō ſignificant̄ ꝑ philiſtijm q̄ interp̄tant̄
ceciderūt vel cadentes. Sed ꝑ Dalilam que interp̄tat̄
paupcula intelligit̄ tentatio dyabolica q̄ eſt velut pau
pcula ⁊ debilis. ſi homo ei reſiſtit. Iux̄ illud Greg.i.mo
ral'. Hoſtis antiquus ꝯ̄ ꝯſentientes fortis eſt: ꝯ̄ reſiſtē
tes debilis. Sʒ Samſon q̄ interp̄tat̄ ſol eoꝝ. ſignificat
animam q̄ ad inſtar ſolis dʒ lucere lumine intellectus.
Quia dicit Ariſt.ij. rethoꝛ. Intellect᷒ eſt lumen qđ de᷒
infundit anime. Sicut igit̄ Philiſtijm miſerūt Dalilaꝫ
vt decipet Samſonem ſic demones mittūt tentatiōes
vt decipiant animā. de hoc qđ dicit Greg.x.mora. Se
pe tot tentamēta nos obſident. vt ipſa nos eoꝝ innu
meroſitas pene ad lapſum inclinet igit̄ ſi anima eis cō
ſentit. vij. funibꝫ mortalium pctōꝝ ligat̄ vt dicere poſ
ſit cum pſ̄.cxviij. Funes pctōꝝ circūplexi ſunt me. Sʒ
hos funes dʒ irrumpe ꝑ ꝯfeſſionē dei adiutorio vt dice
re poſſit cū pſ̄.cxv. Dirupiſti vincula mea ⁊c̄. Et rur
ſum ſi ꝯſentit anima tentationi ligat̄. ⁊ tādem ꝑ demo
nes excecat̄. ¶ Scđa ꝯditio mulieris eſt vt habeat mē
tis ⁊ corpis fragilitatem. Dicit Ariſt.li.vij. aīalium. In
omībꝫ generibꝫ aīalium femine ſunt debiliores maribꝫ
p̄ter vrſam ⁊ leopardam q̄ ſunt fortiores q̄ ſunt mares
Iō mulier q̄ſi mollis aer dr̄. Sic anīa peccatrix fragilis
eſt ⁊ mollis ad cedendum tentatōnibꝫ ſiue carnalibus

ſiue ſpūalibꝫ. Vnde ſicut mulier fornicaria recipit om
nes maſculos. ſic anima peccatrix oīes tentatiōis mo
tus. Iux̄ illud Ecci.xxxvj. Omne maſculū accipiet mu
lier. ¶ Tercia ꝯditio mulieris ꝙ appetit hr̄e corpis ve
nuſtatē. ꝓpter qđ vt dicit Ariſt. Omnis mulier hʒ flexi
biliorem capillum ⁊ molliorem q̄ vir ⁊ ceruicem. ⁊ p̄ci
pue in illis ptibꝫ mulieres oñdunt laſciuiam.ſ. in capil
lis. in ceruice. in facie. in colore. ⁊ reliq̄ pte corpis. Sʒ tñ
hoc faciunt in dampnum taꝫ ſibi q̄ ꝓximis. Proximis
eñ de facili ad malum ꝑuenit ex pulcritudine ceruicuꝫ
ſiue capilloꝝ. Quia legit̄ Iudith.xiiij. Q: ipſa colliga
uit cincinnos ſuos intra ad capiendum Holofernem.
Et cincinni dicunt̄ capilli dependentes de capite muli
eris. Accidit eis etiam multiplex malum ex venuſtate
crinium. ſicut figuratum eſt.ij. Reg.xiiij. Abſalon vir
erat pulcer in omni iſrl'. a veſtigio pedis vſq̄ ad vrticem
⁊ non erat in eo vlla macula. Et q̄ntomagis tondebat
capillos: tantomagis creſcebāt. Semel aūt in anno tō
debat̄. q: grauabat euꝫ ceſaries ⁊ ponderabat capillos
capitis ſui ducentis ſiclis pondere publico. Quid autē
ei accidit. Nam legit̄.ij. Reg.xviij. ꝙ caput eius quer
cui adheſit. ⁊ illic ſuſpenſus int̄ celum ⁊ terram mulus
cui inſidebat ptranſijt. Et veniens Ioab infixit tres lā
ceas in corde ipi᷒. Sic pulcritudine criniū adheret mu
lier alicui viro luxurioſo q̄ ꝑ quercum deſignat̄. Quer
cus eñ fructum defert q̄ porci paſcunt̄. Sic etiam ipſe
luxurioſa opa faciunt in quibꝫ infernales porci delectā
tur. Et veniens dyabolus infigit tres lāceas in cor fa
tue mulieris. Prima lancea eſt vicium ſupbie. Scđa vi
cium luxurie. Tercia vicium diſcordie int̄ ipſam ⁊ viꝝ.
Ecce q̄nta mala facit criniuꝫ pulcritudo aut venuſtas
Sic moralit̄ ad inſtar mulieꝝ hʒ pmo anima peccatrix
crines ⁊ capillos flexibiles qñ ꝯſentit dyabolo ꝑ cogita
tiones aut affectiones mentis ad maliciam. ⁊ in his hʒ
delectatōnes. Iux̄ hoc v̄bum pſ̄. ¶ Declinauit ex hoc
.ſ. vicio. in hoc.ſ. pctū. ꝑ malas cogitatōes. Non autē
non ſit. Quia dicit Bern̄. Tribꝫ modis ꝓuident̄ bona
apud deum. cogitatione. affectione. ⁊ intentione. Cogi
tatione q̄ dʒ eſſe ſancta. Affectione q̄ dʒ eſſe pura. Intē
tione q̄ dʒ eſſe recta. Sʒ hec tria deficiunt anime pecca
trici cuius cogitatio eſt iniq̄. affectio impura. ⁊ intentō
prana. Ideo dr̄ ſcđo ꝙ hʒ ceruicem ⁊ colorem album ꝑ
hypocriſim ⁊ exteriorem apparentiam. ꝓpter qđ ſigniſi
catur ꝑ cignum que eſt auis alba. longo collo ⁊ roſtro.
cibum trahit de aqua profunda. Sic anima peccatrix
eſt alba ꝑ hypocriſim. ſanctitatem querens exterius: ⁊
queſtum intendit interi᷒. Tercio etiam hʒ carnes mol
les ꝑ luxuriam. ita vt de peccatrice anima exponi pōt il
lud Iere.xxxi. Mulier circūdabit viꝝ.i. malicia luxurie
animam. ¶ Quarta ꝯditio. q: mulier hʒ vocis tenuita
tem ⁊ gracilitatem. Iux̄ illud Ariſto.li.iiij. animalium.
Omnium animalium femine graciliores hn̄t voces q̄
maſculi p̄ter vaccam. Sic anima peccatrix tenuē ⁊ mo
dicam hʒ vocem ad deum laudādum. vel pctā ſua ꝯfi
tendum. Quo ad laudandum dr̄ Ecci.xv. Non eſt p̄
cioſa laus in ore pctōris. Iō pſ̄.xlix. Peccatori dixit de
us. q̄re tu enarras iuſticias meas ⁊c̄. ¶ Scđo q̄ ad ꝯfeſ
ſionem dr̄. pſ̄.xxxvij. Quaſi mutus nō apiens os ſuū. R'
Si tñ anima peccatrix apiret os ſuum ad penitendum
fugaret dyabolū. Quia legit̄.iiij. Reg.vj. Poſtq̄ He
lyſeus manifeſtauit latrunculos ſyrie. ducens eos in ci
uitatem Samariam. eis recedentibꝫ nō fuerūt ampli᷒
auſi redire in ſamariaꝫ. Quia dr̄ ibidē. Vltra nō vene
rūt latrones ſyrie in terram iſrl' cui ꝑus erāt nimis in
feſti. Moralit̄ Samaria interp̄tat̄ cuſtodia. ⁊ ſignificat
animam que infeſtat̄ a latronibꝫ ſyrie que interp̄tatur
humefacta. ⁊ ſignificat peccata lubrica que ſunt quaſi
latrones animam infeſtantes. Idcirco dʒ v̄tus ꝯfeſſio
nis que ſignificat̄ ꝑ Helyſeum manifeſtare hec pecca
ta regi hierl'm.i. ſacerdoti quo facto fugat̄. nec amplius

habet accedendi facultatem. Quia dicūt communiter
doctores q̄ peccata ſemel dimiſſa non redeant. l. diſt. c.
minor. Idem teſtatur Gelaſius papa. xxiij. q. iiij. Si illic
diuina clementia peccata in abſolutione ſemel dimiſſa
iter in vltionem redire nō patit̄. Idem ꝓbat Proſper
de peni. diſt. iiij. Qui recedit nunq̄ͣ reuertit̄ in idem qd̄
dimiſſum eſt. Quinta q2 mulier habet lingue volubili-
tatem ⁊ ſmonis facilitatem. Sic peccatrix anima faci-
lis eſt ad male loquendum. mentiēdum. detrahendū.
⁊ hmōi. Iuxta illud pſ̄. Linguis ſuis doloſe agebant.
De hoc Prouerb. xviij. Os lubricum opat̄ ruinas vel
minas. ⁊ os ſtulti ꝯtritio eius. Sexta quia mulier hab3
motus tarditatem. ſic peccatrix anima tarde mouet̄ ad
penitentiam ⁊ paꝝ ꝓficit in via dei. Iux̄ illud Sap̄. v.
Pes eoꝝ piger ad ambulādum cum tn̄ debeat feſtina-
re ad penitentiam ꝓpter q̄ncꝫ que habes ſup̄ dn̄ica in-
fra octa. ephie. f. iij. L. T. ¶ Septima q2 mulier h3 ad
iram ꝓnitatem. De qua dr̄ Eccl. xxv. Non eſt ira ſup
iram mulieris. Sic etiam peccator faciliter iraſcit̄. Iux̄
illud pſ̄. cxj. Peccator videbit ⁊ iraſcet̄ dentibꝫ ſuis fre
met ⁊ tabeſcet. ¶ Octaua q2 mulier habet odij tenacita
tem. Nā diu ſolent portare odium. Sic peccatrix ani
ma nimis diu portat odium in corde ꝯ ꝓximum. Con
tra quod dicit Saluſtiꝰ in tugurtino. Qui odio habue
rit aliquem in pn̄ti. ipſe exoſus ⁊ odioſus erit omnium
creaturarum. Qui eīn odit hominem omnium ſaluatorem.
¶ Nona q2 mulier habet inuidie liuiditatē. Sic ⁊ pec-
catores ſibinuicem inuident. Iux̄ illud ad Gall. v. In-
uicem ꝓuocantes: inuicem inuidētes. ¶ Decima quia
mulier habet laboris impaſſibilitatem. Eſt eīn impati-
ens laboris. Sic peccatrix anima refugit laborem peni
tentie. De his dicit pſ̄. lxxij. In labore hominum non
ſunt: ⁊ cum hominibꝫ non flagellabunt̄ ⁊c̄. ¶ Undeci
ma q2 mulier habet ſpei modicitatem. Sic etiam pecca
trix anima paꝝ ꝯfidit in deo. ſ3 magis ponit ſpem ſuā
in mūdo. Ideo tales anime finalr̄ cogent̄ dicere illud.
Yſa. xxviij. Poſuimꝰ mendacium ſpem nr̄ā. ¶ Duo-
decima q2 mulier habet verecūdie infirmitatem. Poſt
q̄ eīn verecundiam deponit ſine verecundia exiſtit. ꝓ-
pter quod dicit Cato. Verecundiam ſua. Sic pecca-
trix anima ſi peccato aſſueſcit inuerecunda erit. Iuxta
illud Iere. iij. Frons mulieris meretricis facta eſt tibi.
noluiſti erubeſcere. Iſte ſunt ꝯditiones duodecim mu
lieris ꝓpter quas anima peccatrix ſibi aſſimilat̄. Ad ꝓ-
poſitum ergo ſicut iſta mulier eſt egreſſa a finibꝫ chana
neoꝝ. ita anima peccatrix debet egredi de ꝯgregatione
peccatoꝝ. Iuxta illud Gen̄. xij. Egredere de terra tua
⁊ cognatione tua. Sed ad hanc egreſſionem iuuant eā
duo. Primum eſt tribulatio. ⁊ ſignificat̄ in hoc q̄ Ihs
venit in partes tyri. Tyrus eīn interpretat̄ anguſtia vl̄
tribulatio. Cum eīn Ihs venit ad hominem peccato-
rem in tribulatione aduerſitatis vel infirmitatis. tunc
homo egredit̄ de finibꝫ iniq̄tatis. q2 mala que nos hic
ꝓmunt ad deum ire ꝯpellunt vt dicit Greg. Sicut eīn
hec mulier chananea a finibꝫ gentiliū egreſſa fortaſſis
ad Ihm non veniſſet ſi eam tribulatio filie ſue nō coe-
giſſet. Sic peccatrices anime ꝯ pctīs ſuis minime egre
derent̄ niſi tribulationibꝫ ⁊ correctionibꝫ cogerent̄. Si-
cut habes de manaſſe. de quo habes ſup̄. D. Q. ſmōe
ꝑcedente. Ipſe fortaſſis nunq̄ͣ penituiſſet ſi anguſtia-
tus in carcere non fuiſſet. in quo tn̄ vere ꝑnituit. ſicut
patet ex oratōne ſolēni que ꝯmuniter ponit̄ in fine ſecū
di Paralip. Sed non habet̄ in hebreo. nec eſt de textu
Paralip. In qua recurrit ꝑmo ad diuinam miſcd̄iam
cum dicit. Domine deus omnipotens tu es altiſſimus
ſup omnem terram. longanimis ⁊ multum miſericors
⁊ penites ſup malicia hominum. Secūdo recognoſcit
ꝓpriam miſeriam cum addit. Peccaui ſup numerꝝ are-
ne maris: ⁊ multiplicate ſunt iniq̄tates mee. Incurua-
tus ſum multo vinculo ferri: ⁊ non eſt reſpiratio mihi.

quia excitaui iram tuam. ⁊ malum coram te feci ſtatu-
ens abominationes ⁊ multas offenſiones. Tercio pe-
tit miſcd̄iam dicens. Et nunc flecto genua cordis mei:
Quia: vt dicit glo. Genua corporis flectere non potuit
cum pedibꝫ ferri erat impeditus: Precans tuam boni
tatem. Domine peccaui. iniquitates ego cognoſco. pe-
to rogans te domine. remitte mihi: remitte mihi. Ne
ꝑdas me cum iniq̄tatibꝫ meis. neqꝫ ineternū reſerues
mihi mala. q2 me indignum ſanabis ſm magnam mi-
ſericordiam tuam. Quarto ꝓmittit emendationem cū
ꝯcludit. Et laudabo te ſemper omnibꝫ diebꝫ vite mee.
qm̄ te laudat omnis virtus celoꝝ. i. omnes ordines an
geloꝝ. ⁊ tibi eſt gloria in ſecula ſeculoꝝ amen. Perpen-
de peccator an non vere penituit q̄ ad diuinam miſeri-
cordiam in tribulationibꝫ poſitus cucurrit: miſeriā ꝓ-
priam recognouit. miſcd̄iam petijt ⁊ emendationē ꝓ-
miſit. certe vtiqꝫ: ⁊ tu ſic fac. Si eīn poſt nimia peccata
a domino tribulationibꝫ vel infirmitatibꝫ viſiteris. cur
re ad dominum. ſicqꝫ miſcd̄iam cum Manaſſes ꝯſeq̄-
ris. Ita fecit hec mulier de qua dicit euangelium q̄ ꝓpt
peccata ſua in filie vexatōe anguſtiabat̄. Primo cucur-
rit ad dominum non ad incātatores aut incantatrices
Sicut de hoc ipſam laudat Orige. in omel. O pruden-
tia femine q̄ nō ab homine ſeductore poſtulas auxiliū
ſ3 nec ſecuta es vates fallentes non queris ariolos. aut
ad falſa ꝯſurgis ꝑſidia. ſ3 omnem relinquens dyaboli
cultum venis ad Ihm omnium ſaluatorem. Et hoc fe
cit nobis peccatoribꝫ in exemplum. vt cum ꝓpter pecca
ta noſtra patimur aut tribulamur nō ad incantatores
aut ariolos curramꝰ q̄ eīn in neceſſitatibꝫ ad illos cur-
runt valde peccant ⁊ nullum inde commodum aut vti
litatem reportant. Quod patet Numeri. xxij. de Ba-
lach qui in arto poſitus ad conſilium Balaam arioli
currebat. Sed nullum inde commodum reportabat.
Ideo legit̄. iiij. Reg. j. De Oza. qui cecidit ꝑ cancellos
. i. de ambulatorio cenaculi ſui ⁊ egrotauit. miſitqꝫ nun-
cios. Dicit glo. hoc fecit ex conſilio matris ſue Ieſabel q̄
erat ydolatrix peſſima. Et ideo fecit eū currere ad ydo-
lum ⁊ non ad deum dicens. Ite conſulite deum Acca-
ron vtrum viuere queam. Aliqn̄ eīn dabant in ydolis
demones reſponſiones deo ꝑmittente ꝓpter maliciam
recurrentium ad ydola. ꝑ quam merebant̄ vt in ſuo er
rore detinerent̄. Cūqꝫ irent ad ꝯſulendū angelus dn̄i
locutus eſt ad Helyam. Surge ⁊ aſcende in occurſum
nuncioꝝ regis Samarie ⁊ dices ad eos. Nunquid eſt
deus in iſrahel vt eatis ad conſulendū Beelzebub de-
um Accaron. Quobrem hec dicit dn̄s. Sup lectulum
quem aſcendiſti nō deſcendes: ſ3 morte morieris. Et dr̄
infra. Mortuus eſt iuxta ſmonem dn̄i quem locutꝰ eſt
Helyas. Ecce q̄ nullum cōmodum. ſ3 potiꝰ magnum
damnum damnationis inde portauit. Ideo dicit bea.
Aug. xxvj. q. vl. c. Admoneant fideles ſacerdotes po-
pulos vt nouerint magicas artes. ſ. incantationes qui-
buſlibet infirmitatibꝫ hominū nō poſſe quicq̄ͣ remedi-
um ꝯferre nec languentibꝫ animalibꝫ vt claudicantibꝫ
vel etiam moribundis quicq̄ͣ mederi. ſ3 hec eſſe laq̄os
antiqui hoſtis quibꝫ ille ꝑfide genus humanum deci-
pere nitit̄. Et ponit canon penam. Si q̄s hec exercue-
rit clericus degradet̄. laicus excōmunicet̄. ¶ Secūdo hec
mulier miſeriam ſuam nimiam cognouit. ꝓpterea cla-
mauit. Nam qui ſe miſeros eſſe ſciunt clamore ſe oſten
dunt. Sicut videmus de claudis. cecis ⁊ debilibꝫ q̄ ſe-
dent in eccl̄ie liminibꝫ q̄ miſeriam ſuam clamoribꝫ de-
monſtrant. Sic debet anima peccatrix ꝑ mulierem de-
ſignata miſeriam ſuam recognoſcere in quam cecidit ꝑ
pctm̄. Iuxta illud Prouer. xiiij. Miſeros facit peccatū
populos. Quia Dauid cognoſcens ſe miſeꝝ factum ꝑ
pctm̄ ait pſ̄. xxxvij. Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum
vſqꝫ in finem ⁊c̄. ¶ Tercio hec mulier miſcd̄iam petijt cū
dixit. Miſerere mei dn̄e fili dauid. filia mea male a de-

monio vexat̃.q.d. Sicut Dauid pcutiens cytharam a
rege Saul malignum ſpũ expellebat.j.Reg.xvj. ſicut
de hoc habes.s̃.dñica in q̃nq̃geſima f.ij.K.T. Jta et
te p̃dicante ⁊ decem cordas hominũ ⁊ angeloꝝ tangẽte
potes fugare demoniũ a filia mea. Jõ dꝫ aĩa ad inſtar
mulieris huꝰ miſcdiam a deo petere.q: filia ſua vexat̃ a
demonio. Per filiam nãqꝫ eius intellige ↄſciaꝫ q̃ ſi aliq̃
peccato grauat̃ a dyabolo vexat̃. Quia dicit Rabanꝰ.
Si q̃s ↄſciam hꝫ alicuiꝰ vicij ſorde pollutam filiam hꝫ
male a demonio vexatam.lꝫ peccator in explendis pec-
catis exterius hẽat intẽdum delicias.tñ in ↄſcia ſua pa-
tit̃ penas. Juxͣ illud Aug.li.ↄfeſ. Juſſiſti dñe ⁊ ita eſt vt
omnis inordinatꝰ animꝰ ſit ſibipſi pena. Jõ dixit dñs
Jere.xvj Seruietiꝭ dijs alienis q̃ non dabũt vobis re-
q̃em. ⁊ Yſa.xl. Vermis eoꝝ non moriet̃.q: vmis ↄſcie
mordentiꝭ in petõꝛibꝫ nunq̃ extinguet̃. Et ſic quotidie
peccator i filia ſua.ſ.ↄſcia vexat̃.iõ clamet ꝓ miſcdia di.
Miſerere mei ⁊c̃.filia mea.i.ↄſcientia male a demonio
vexat̃.ſ.ꝑ ↄtinuum remorſum in pñti. ⁊ in futuro ꝑ ge
hennam. Quia dĩ.xxviij.q.j. Omne qđ ↄ̃ cõſcientiam
fit edificat ad gehennaꝫ. Jõ hꝫ de reſti.ſpoli.c.habes.⁊
de p̃ſcp.c.qm̃ omne. Dicit tñ Bart.brix.glo.decretoꝝ.
Quod fit ↄ̃ ↄſciam p̃cepti ꝓhibitionis edificat ad ge-
hennam. Et addit. Nam ſi plus comedam q̃ꝫ debeam
q̃uis eſt ↄ̃ ↄſciam.non tñ pecco mortalit̃.vt.xxv.di.§.
omnis.vbi he.Aug.hoc numerat int̃ peccata venialia
Et ſic patet ꝙ ↄſcia hominis qñ peccato mortali vel ve-
niali occupat̃.tunc ſemꝑ vexat̃. Jõ dꝫ anima peccatrix
ꝓ ſanatione ſuis xp̃m exorare di. Miſerere mei d.⁊c̃.⁊
licet eam xp̃c non ſtatim dignat̃ exaudire dꝫ tñ exem-
plo huꝰ mulieris a ꝓpoſito petitionis non ſtatim ceſſa-
re. Sed ↄſtanter ꝑſeuerare.patiens eſſe: ſe humiliare ⁊
fidem hẽre. Primo dꝫ ꝑſeuerare. q: q̃ ꝑſeuerauerit in fi-
nem hic ſaluus erit. Scđo dꝫ eſſe patiens. q: patientia
demoniũ expellit a ↄſcientia. Nam legit̃ de filia cuiuſ-
dam p̃marij demonium hñte. ꝙ q̃dam diſcipulus ſe-
nis iuit in domum in q̃ ipſa puella erat a demonio ve-
xata dedit ei alapam. Jlle aũt p̃buit mox alteraꝫ maxil
lam. Demon aũt coactꝰ clamauit ꝙ violenta mandata
dei eũ inde expelleret̃. ⁊ ſtatim curata eſt puella ¶ Ter-
cio dꝫ ſe anima humiliare.q: humilitas expellit demo
nium. Sicut patet in vitaſpa.li.ij.c.xxiiij. Quidam du
xerunt ad be. Appollonium abbatem demoniacũ.de-
p̃cantes vt eum curaret. Quibꝫ ille. Nõ ſum tanti me-
riti vt demonibꝫ impem. Jllis aũt ꝑſiſtentibꝫ orando ⁊
flendo tandem acq̃euit. Tuncqꝫ in noĩe dñi nr̃i ſaluato
ris Jhũ xp̃i imparet vt exiret.dixit demon. Ego impã
te v̾tute xp̃i egrediar.tñ rogo te.q̃d eſt hoc qđ ſcriptuꝫ
eſt in euangelio. Qui ſunt hedi ⁊ q̃ ſunt oues: Cui ſeni
or. Hedi q̃dem iniuſti int̃ quos ego ſum peccator qui
multis peccatis obnoxius ſum. Oues autem deꝰ no-
uit. Tunc exclamauit demon voce magna. ꝓpt̃ humili
tatem tuam oĩno ſtare non poſſum. ⁊ ſtatim egreſſus ẽ
de homine quem obſederat. Quarto dꝫ hẽre fidem.q: fi
des de Maria peccatrice magdalena.vij.demonia ex-
pulit ⁊ eam ſaluam fecit Luce.vij. Sic etiam de anima
peccatrice fides demonium expellit. ⁊ eam ſaluam facit
vt dici poſſit de ipſa. O mulier magna eſt fides tua ⁊c̃.
¶ Scđm qđ inuat animam vt egrediat̃ a finibꝫ petõꝝ eſt
dei ↄmotio. ⁊ tangit̃. Seceſſit Jhs in ꝑtes ſydonis. Sy
don interp̃tatur venatio vel ↄmotio. Vbi nota vena-
tio eſt multiplex. Prima eſt oppreſſiua ⁊ hec eſt petõꝝ
alios opprimentium vt tyrannoꝝ.de q̃ hꝫ.vj.di.§.his
itaqꝫ. Et eſt ibi exemplum de Nemroth. Cepit Nem-
roth robuſtus eſſe venator.i.oppreſſor hominum corã
dño Geñ.x. Jſti inquam petõꝛes ſi dñt egredi ab hac
oppreſſiua venatõe.neceſſe eſt vt dñs dignet̃ corda eo-
rum ↄmouere.ſicut ↄmouit cor illius comitis de q̃ dixi
ſup̃ dñica.j.in aduent.f.j.A.N. ¶ Secunda venatio
eſt adulatoria. ⁊ iſta eſt hiſtrionum ⁊ ſimilium.quotiẽs
placendi cauſa dicunt bona de aliquo ipſum falſe com-
mendando. ⁊ hec adulatoꝝ venatio eſt omnibꝫ illicita.
⁊ ſm̃ iura infamiam infert. vt.lxxxvj.di.c. Sunt non-
nulli. ⁊.vj.q.j.c.plurimi. Jllis etiaꝫ vt egrediant̃ de pec
catis neceſſe eſt diuina commotio q̃ ↄmotus fuit ille de
quo legit̃ li.de dono timoris vicꝫ nomine Gotbardus
al's fulco hiſtrio excellens ⁊ ioculator mũdi vanitatibꝫ
deditus.cui dominus immiſit timorem penaꝝ inferni
vt cum ſemel iaceret in lecto delicato: ait intra ſe. Si ſp
iacere deberes in hoc lecto nec inde exire: non poſſes ſu
ſtinere. Quomõ ergo poſſes eternas penas ferre. Sic-
qꝫ hac commotione firmatus omnia reliquit. ⁊ ordineꝫ
ciſtercieñ.intrauit. ⁊ poſtea ep̃us factus eſt magne ſan-
ctitatis. ¶ Tercia venatio dĩ harenaria. ⁊ eſt cum quis
recipit ſolatium vt in harena pugnet cum beſtijs feris:
Et hanc qui exercent peccant mortaliter. ⁊ q̃ eam aſpi-
cit ⁊ qui exercet eam infamis eſt.niſi hoc fecerit gr̃a viri
um experiendaꝝ. De hoc loquunt̃ illa capitula q̃ venato
ribꝫ ⁊c̃. Qui venatori. ⁊ illud.c.vident homines vena-
tores ⁊ delectant. Ve miſeris ſi ſe non correxerint. Qui
eñ vident venationem ⁊ delectant̃: videbunt ſaluato-
rem ⁊ contriſtabunt̃.diſt.lxxxvj.ꝑ Aug.ſuꝑ pſ.cxlvij.
Hoc autem moraliter vt dicit Ant̃.li.viij.c.lvj.refert
ad auaros qui ꝓpter cupiditatem lucri pugnant in ha-
rena.i.auro.quia omne auꝝ tanq̃ꝫ harena eſt exiguum
Sap̃.vij. Vt igit̃ iſti exeant a finibꝫ huius auare vena
tionis neceſſe eſt vt xp̃c eos commoueat dicens. Bea-
ti paupes ſpũ.quoniam ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Mat.
v. Et Math.xix. Amen dico vobis. quia diues diffici
le intrabit in regnum celoꝝ. Et Lu.xiiij. Omnis ex vo
bis qui non renunciat omnibꝫ que poſſidet nõ poteſt
meus eſſe diſcipulus. Ecce qualiter commouet nos vt
a venatione auaricie exeamus. Poſſunt eñ tam clerici
q̃ꝫ laici temporalia poſſidere ſꝫ non niſi ad vſum. Nihil
eñ miſerius q̃ꝫ ꝓpter numum ꝑdere deum. vt dic̃ Pie
ro.xij.q.j.c.duo. Sed ꝓhibet̃ eis ne ſeruent auare pe-
cuniam. vt di.xlvij.c.ſicut hi. ¶ Quarta venatio dicit̃
occupatiua vel ſaltuoſa que in ſaltu ſiue in nemore fit
canium.auium vel hominum multitudine ↄgregata.
hec non eſt ꝓhibita laicis ſi exerceant eam tempe debi
to.quia in.xl.diebꝫ ieiunioꝝ nõ eſt licita. Quia dic̃ Am
bro.in ome. ⁊ ponit̃.lxxxvj.di.c. An putatis illum ieiu
nare qui p̃mo diluculo non ad ecc̃liam vigilat. ſꝫ ſurgit
⁊ ↄgregat famulos.diſponit rhetia canes ꝓducit: ſaltus
ſiluaſqꝫ ꝑluſtrat. q.d. Non recte digneqꝫ ieiunat cum
contra ꝓhibitionem eccleſie faciat. Si autem beſtie va
ſtarent homines vel ſegetes in diebꝫ quadrageſime eti
am licita eſſet. vt.C.de ferꝭ.l.ij. Sed hec eſt clericis in-
terdicta.ex̃ de clerico venatore ex conſilio Arelateñ.vbi
dicit̃. Epiſcopum p̃ſbꝛ aut dyaconum canes aut acci-
pitres aut hmõi ad venandum non licet habere. Qꝫ ſi
quis talium ꝑſonaꝝ in hac voluptate ſepius detentus
fuerit.ſi ep̃us tribꝫ menſibꝫ. ſi preſbꝛ duobꝫ. ſi dyaconꝰ
ab omnibꝫ officijs ſuſpendat̃. Dicit eñ glo. Qꝫ cauſa
ſanitatis.neceſſitatis vel recreationis poſſit eſſe p̃ſbꝛis
licita: dummodo clamores dimittãt. Hec venatio mo
raliter ad ꝑſecutores alioꝝ refert̃ vel detrahendo quod
ꝑtinet ad canes. vel rapiendo quod ꝑtinet ad aues. vl̃
expugnando armis quod ꝑtinet ad homines feroces
qui alios ꝑſequi ⁊ illudere ſtudent. Hi omnes ſi debẽt
egredi de his peccatis neceſſe eſt vt xp̃c in partes ſydo-
nis ſecedat.quod tunc fit qñ eoꝝ ꝑſecutiones ꝑ p̃dica-
tores corrigunt̃. Et nota ꝙ p̃dicatores debent corrige-
re ꝑſecutores ꝑ hoc verbum Leui.xix. Surdo non ma
ledices.nec coram ceco ponas offendiculum. ſꝫ timebis
dominum deum tuum. Ad lr̃am vo valde impium eſt
ſurdo maledicere cum ipſe non audiat. nec contra obie
cta aliquid poterit rñdere. Valde etiaꝫ impium eſt co-
raꝫ ceco ponere offendiculum.cum ille non videat nec
poſſit cauere. Sed ſm̃ glo. Surdo maledicit q̃ abſenti

detrabit. Et ibidem. Non eris criminator nec ſuſurro in populis. Dicit glo. Criminator idem eſt quod detractor. qui alieno crimine delectatur.

¶ Feria quarta.

ORauit Heſter ad dominum

Orauit Heſter ad dominum dicens. Domine rex omnipotens in ditione tua cuncta ſunt poſita. ⁊ non eſt q̄ poſſit reſiſtere tue voluntati Heſter. xiij. Conſuetudo fuit
A apud antiquos vt hi q̄ non erant in gr̄a dominoꝝ per mulieres reconciliabantur ſapientes. Cuius figura hr̄. j. Reg. xxv. de Abygail muliere prudēte. que videns virum ſuum Nabal non eſſe in gr̄a regis Dauid. aſſumptis ſecum ducentis panib; ⁊ duob; vtrib; vini. ⁊ q̄nq; arietib; ad ip̄m ꝓperant init. virumq; reconciliauit. ſicut de hoc hr̄ latius ſmo. iiij. in aduen. J. P. Idem legit. ij. Reg. xiiij. Cum Abſalon non hr̄et grām patris ſui Dauid. eo ꝙ frēm ſuum Amon occidiſſet. ſicut pꝫ plenius. ij. Reg. xiij. Miſit prudentē mulierem Thecuitem q̄ ip̄m ſapienter reconciliauit. Sic etiaꝫ legit in li. Heſter. Cum iudei omnes eſſent damnati ad mortem q̄ erant in centūuigintiſeptem ꝓuincijs Aſſueri. ꝑ Heſter prudentem ſunt reconciliati. ſicut patet in p̄nti epl'a in qua ꝑ oꝛōnem quam ad dn̄m fudit Aſſueruꝫ regem mitem inuenit. q̄ ſniam datam reuocauit. Sed ꝑ mulieres ſapientes intellige animas ſanctas ꝓpt tria Primo ſicut mulieres naturaliter ſunt pie. quod patet ex hoc ꝙ maioꝛis ſunt pietatis q̄ viri ⁊ citius lacrimas fundunt. Sic anime ſancte ſunt pie ⁊ ad lacrimas compunctionis ꝓne qualis fuit anima Job qui dicit. c. xxx. Flebam quondam. ſ. in ꝓſperitate ſup eo qui afflictus erat ꝯpatiebat anima mea pauperi. Secundo ſicut mulieres ſunt vehement amatiue. magis eñ diligunt deū q̄ viri. ſic anime ſancte feruenter diligunt deum. Naꝫ quelibet dicere pōt illud Canti. v. Si inueneritis dilectum dicite ei q: amore langueo. Tercio ſicut mulieres circa fetum ſunt magis ſolicite. Quia dicit Ariſt. xvij. li. animalium. Non eſt ꝯſuetudo ꝙ mares ſint ſoliciti circa fet? ſꝫ femīe. Sic aīe ſancte ſollicite ſunt circa bona opa que ſunt q̄ſi fetus quos deo pariunt. Et talis erat anima Marthe. cui dn̄s dixit Lu. x. Martha martha ſolicita es. ¶ Modo ad ꝓpoſitum nos petōꝛes q̄ ſum? in ira dei ꝓpt peccata noſtra. q: de peccatoꝛib; dr̄ ꝑ pſ. lxxvij. Ira dei aſcendit ſup Iſrahel. Si igit volumus deo reconciliari neceſſe eſt vt hoc fiat ꝑ oꝛōnes ſanctaꝝ animaꝝ. quaꝝ vna fuit hec fidelis mulier Heſter que petit in pſona eccl'ie liberatōem ſpūalem cuiuſlibet peccatoꝛis a peccati ſuitute. vt ad ſenſum moꝛalem teſtat hec epl'a. In qua hec ſancta mulier ꝑncipalit duo facit. Primo captat liberatōnis beniuolentiam. ibi. Dn̄e ⁊c. in ditione eñ tua ⁊c. Secundo explicat oꝛdinis ꝑtinentiam. ibi. Et nunc domine rex ⁊c. ¶ Circa qd̄ notandum quo ad ſenſum hiſtoꝛialem legit ꝙ in regno regis Aſſueri fuit q̄dam vir iudeus de tribu benyamin noīe Mardocheus q̄ deſcendit de tranſmigratione Jechonie. hic quandam neptim ſuo nomīe Heſter puellam ſpecioſiſſimam adoptauerat in filiam. Quā rex Aſſuerus repudiata Vaſthi ſuo ꝯiugio copulauit. vt hr̄ Heſter. ij. Tunc igit tempis fuerunt multi iudei in regnis Aſſueri. qui poſt vltimum reditum iudeoꝝ de Babylone q̄ fuit ſub Neemia remanſerunt in terra hac. noluerūt reuerti inde. ⁊ p̄ſtim qui habitabāt in ſuſis ⁊ in centum. xxvij. ꝓuincijs. Quia multi ibi duxerūt vxores. acq̄ſierunt poſſeſſiones q̄s dimittere noluerūt. Contigit igr vt hr̄ Heſter. iij. c. vt rex Aſſuer? exaltaret quēdam noīe Aman p̄cipiens vt cuncti ſibi genu flecterēt qd̄ ⁊ illi fecerunt p̄ter Mardocheum. ꝓpter qd̄ Aman indignat? ꝯ̄ Mardocheum. ⁊ q: erat iude? impetrauit Aman a rege vt omnes iudei qui in predictis regnis erant vna die delerent. Et ꝓpter hoc edictum regis appendit pmū in ciuitate ſuſis vt hr̄ Heſter. iij. Et hoc fecit id̄ ne rex indictum īmutaret. Quod audiēs Mardoche? ꝯtriſtatus eſt valde ⁊ omnes iudei in ciuitate. hoc ad aures heſter ꝑuenit dicente ei hoc Mardocheo Illa aūt p̄cepit ei vt omnib; iudeis q̄ erant in ſuſis cōgregatis trib; dieb; ieiunarent. ⁊ ipſa cum ancillis ſuis cibum non guſtaret. Quib; finitis ad regem p̄mo ⁊ ſecundo intrauit ⁊ edictum immutauit vt omnis pplus iudeoꝝ ſaluaret. ⁊ hoſtis eoꝝ Aman ſuſpēderet. Et in iſtis trib; dieb; Mardocheus hanc oꝛōnem forte orauit di. Dn̄e deus rex omp̄s in ditione tua ⁊c. Sꝫ hoc h̄ aſcribit Heſter. hec oꝛo dicit ꝙ ſic erat in tranſlatione lxx. interp̄tum de q̄ etiam dicit eccl'ia. Vel q: Mardocheus aucte ⁊ iuſſu heſter eam fecit. ⁊ eſt regula iuris li. vj. Qui facit ꝑ alium eſt ꝑinde ac ſi faciat ꝑ ſeip̄m. Vel ideo hec oꝛo attribuit Heſter. q: ipſam liberationem ppl'i ꝓ q̄ fiebat iſta oꝛo ꝑncipalit ꝓcurauit. ¶ Sꝫ ſpūaliter in heſter regina figurata eſt eccl'ia quam xp̄c duxit in ſponſam repudiando veterem ſynagogam. B. Naꝫ ſynagoga figurata eſt ꝑ Vaſthi que interpretat eleuata. quia ſynagoga eſt finita ⁊ ꝯſummata. ⁊ eccleſia multuꝫ eleuata. ⁊ in regno militantium valde confoꝛtata. ꝓpter p̄mum igit ꝙ eccleſia eſt eleuata nō ſolum figurata eſt ꝑ heſter que vltra omnes virgines fuit in regno aſſueri eleuata. ſed etiaꝫ figurata eſt ꝑ firmamentum. quod p̄mo eſt ſuper omnes celos ſeptem planetaꝝ locatum. Quia dicunt doctoꝛes ꝙ ſub firmamento eſt primum celum ſaturni. ſecūdum iouis. tercium martis. quartū ſolis. quintum veneris. ſextum mercurij. ſeptimum lune. Deinde ponit octauam ſperam quam vocat firmamētum. Per ſeptem igit celos planetaꝝ figurat ſeptenari? numer? dieꝝ quos celebrabant in veteri ſynagoga. de quib; ſup̄ feria. vj. Inuocauit. F. ij. D. L. ¶ Sed vltra hos eleuata eſt eccl'a. que multa feſta ꝑ anni circulum ſanctoꝝ celebrat ⁊ gloꝛiam reſurrectionis expectat ſicut ipſa canit in ſymbolo niceno. Et expecto reſurrectionē moꝛtuoꝝ. Scd̄o eccl'ia figurat ꝑ firmamētum ⁊ ꝑ heſter. q: ſicut firmamentū int duos polos rotat. q̄ꝝ vnus ſeptentrionalis. ⁊ a nobis videt qui dr̄ polus articus. Alt aūt auſtralis q̄ antarticus dr̄ nunq̄ a nobis videt. Sic etiam heſter q̄ñ ad regem aſſueruꝫ intrauit duab; puellis ſuſtentabat. ſup vnam innitebat. ⁊ alia defluentia in terram poꝛtabat veſtimēta. Vt hr̄ heſter xv. Similit ſancta mr̄ eccl'ia ad ſimilitudinē firmamēti ⁊ heſter habet duo teſtamenta que ſunt tanq̄ duo poli inter quos rotatur. Quoꝛum primū vetus teſtamentum vt polus articus in quo bona viſibilia ⁊ preſentia ꝓmittebantur. Quia Deutro. xj. ⁊ Leuitici. xxvj. promiſit precepta dei ſeruantib; pluuias tempoꝛib; ſuis. generationem ſeminis terre. arboꝝ repletionem cum fructib;. panis ſaturationem. ⁊ inimicoꝛum de finibus eoꝛum ablationem. Et Deutro. xxviij. Promiſit agri benedictionem. iumentoꝛum multiplicationem celariorum repletionem ⁊ ſic de alijs. que omnia fuerunt viſibilia ⁊ p̄ſentia. Sed ſecundum. ſ. nouum teſtamentū futura ⁊ inuiſibilia p̄dicat vt regnuꝫ celoꝝ. Math. iiij. Penitentiam agite appropinquabit enim regnum celoꝝ. Sed ꝑ duas puellas heſter. intellige in xp̄o duas naturas. diuinam ⁊ humanam. Sup diuinam naturam eccleſia innitit. Juxta illud Cantico. viij. Que eſt iſta que aſcendit de deſerto delicijs affluēs innixa ſup dilectum ſuum. Vbi ꝑ deſertum intelligit aſperitatem perſecutionis tyrannoꝛum. de qua eccleſia aſcendit ad deum. Sed humana natura. ſ. xp̄i ſuſtentat veſtimēta. i. oꝛnamenta. quia omnia oꝛnamenta eccleſie ꝑ chriſti humilitate ſuſtentantur. Ille etiam due nature ſignificantur ꝑ duos polos. quarum vna eſt viſibilis. ſcilicet humana. Juxta illud Baruch. iij. In terris viſus eſt.